

Neyi Niçin Nasıl Seçiyoruz

– Ali R.MALKOÇ · 15 Mayıs 2023

Eskilerin deyimiyle; “harama hile katmak” diye bir çelişki ve kinaye vurgusu vardır. Suç zaten suç, haram zaten haram, hukuka aykırılık zaten var, bir de hile katınca, sonuç da daha katlanılmaz ve katmerli oluyor.

Nasreddin Hoca'nın evine hırsız girince; “Kapının kilidini sağlam yapmamışsın, pencere camlarına korkuluk yapmamışsın, bahçede bir köpek besleyebilirdin. Gece nasıl bu kadar derin uykuya daldın? Bacadan bile eve girilme ihtimali var” sorguları karşısında; “Yahu hırsızın hiç mi suçu yok” diye savunma yapması manidardır.

George Orwell gibi; “Zeki bir insana en büyük işkence, cahillerin tercih ettiği düzende yaşamaktır.” diyerek kolaycılığa, itham, umutsuzluk ve teslimiyete kapı açmayacağım. Bu kumaştan bu elbise çıkıyorsa; kumaşı ve terziyi tekrar gözden geçirmek gerekiyor.

Adil, hakkaniyetli, meşruiyete saygılı olanlar arasında bir tercih yapabiliyorsak; “demokrasi” kaybedeni olamayan bir sistemin adı olur. Genel olarak şunu söyleyebiliriz; cumhuriyet kimsesizlerin kimsesi, demokrasi herkes içindir. Demokrasi; uzlaş, denge ve tahammül kültürüyle yaşar fakat anahtar konumuna gelen bir siyasal güç; politik ikbal uğruna, ülke ve millet menfaatlerine, demokrasi ve hukukun üstünlüğüne zarar verebilecek bir birlikteliğe yamandığında, eksen kaymaları yaşanacaktır. İki Fransız asilzade, Fransız devriminden sonra konuşuyorlarmış.

Biri diğerine sormuş:

-kim kazanacak?

Diğeri cevaplamış:

-Biz kazanacağız.

-Peki biz kimiz?

-Onu yarın öğreneceğiz.

Böyle ilkesiz, tutarsız, dengesiz, egoist, belirsiz, etik dışı ve çıkara dayalı zihinlerde, demokrasi yeşermez.

Siyasi parti ve seçimlere; demokrasi ve hizmet yarışının ötesinde bir anlam, fonksiyon ve görev yüklenmemelidir. Nüfuz, makam, menfaat ticareti etrafında dönen siyaset anlayışı sonunda; özgürlük, barış, eşitlik, meşruiyet, adalet, hakkaniyet ve ahlaki değerleri besleyen/beslenen bir idari sistem kurulamaz.

Ortak akıl ve anlayış olarak daha; demokratik, laik, özgürlükçü, katılımcı, şeffaf, sosyal bir hukuk devletinin; gereğine/niteliğine/devamlılığına, inanç ve kararlılıkta mutabakat sağlayamamış fakat ayrı ayrı koşmaya inatla azmetmiş kitleler var. Açıkçası bu demokratik ilke ve kazanımların kötüye kullanılmasıdır. Siyasal tercihlerimiz; daha fazla demokrasi, özgürlük, adalet, bireysellik, barış, refah, eğitim sunabilecekler arasında yarışmıyorsa, toplumsal bilinç ve mili değer anlayışımızda sorun var demektir.

Bilim, siyaset, inanç ve felsefe; bir toplumda elbette iç içe geçmemek şartıyla; denge, denetleme ve

dayanışma içerisinde olmak zorundadır. Aidiyet, milliyet, inanç, kültür, etnik kimlik ve gelenek, görenek olarak, dün neyse bugün de yarın da o olacağız. Hiçbir siyasi hareket; bizi daha dindar veya dinsiz, daha fazla Türk veya Kürt vb. yapamayacaktır. Böyle bir beklenti veya vaatler ile şekillenen siyasi hedef ve söylemler; demokratik ve anayasal yurttaşlık bağlarını koparmaktadır.

İnsanın mutluluk, anlam ve aidiyet arayışını; siyasi partiler ve söylemleri belirleyebiliyorsa; demokratik kültür ve hukuk devleti ilkesi; amacını aşmış demektir. Garson devlet anlayışı; milletin hizmetkârı olarak onun emrinde ve yasama/yürütme/yargı erkleriyle, onun düşünce ve beklentileriyle yol almak zorundadır.

“Ne doğrarsan çanağına, o gelir kaşığına” demiş atalarımız. Mideniz ağrıyorsa da çanağa doğradığınızın sonucuna katlanmalısınız. Fakat birlikte yol aldığımız gemide, hiçbir kimsenin, bulunduğu kamaranın altını delmeye hakkı ve yetkisi yoktur.

Kısaca özetlersek:

Demokrasi; en gelişmiş, en adil, en barışçıl, ortak yaşam, yönetim sistemi ve kültürüdür. Bilgisiz, vicdansız, bilinçsiz, tutarsız, korkak, bağınaz, tahammülsüz, yalancı, çıkarıcı, zalim, sinsî, despot, kindar insanların baskın olduğu toplumlarda barınamaz ve gelişemez.

Ayağımızı kısaltıp, çekmeyelim, yorganı uzatalım derim.

Samsun, 15.05.2013

Ali Rıza Malkoç

arm.web.tr